

- 1) Ha a munkáltató a szolgálati idő hosszúságát tekinti a fizetés meghatározásánál irányadó tényezőnek, amelynek különböző hatása van az érintett férfi és női munkavállalókra, az EK 141. cikke megköveteli-e, hogy a munkáltató e feltétel alkalmazását különleges módon igazolja? Ha a válasz a körülményektől függ, melyek ezek a körülmények?
- 2) A fenti kérdésre más lenne-e a válasz akkor, ha a munkáltató a szolgálati idő feltételét a munkavállalóknál egyedi elbírálás alapján alkalmazná, oly módon, hogy kiigazítanák, hogy a hosszabb szolgálati idő magasabb fizetést igazol?
- 3) Kell-e különbséget tenni a szolgálati idő hosszúsága feltételének alkalmazásakor a részmunkaidőben és a teljes munkaidőben dolgozó munkavállalók között?

Az Európai Közösségek Bizottsága által az Olasz Köztársaság ellen 2005. január 25-én benyújtott kereset

(C-21/05. sz. ügy)

(2005/C 69/19)

(Az eljárás nyelve: olasz)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviseli: N. Yerrell és A. Aresu, meghatalmazotti minőségben, 2005. január 25-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához az Olasz Köztársaság ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

- 1) Állapítsa meg, hogy, mivel nem fogadta el azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy megfeleljen az Európai Légitársaságok Szövetsége (AEA), az Európai Közlekedési és Szállítási Dolgozók Szövetsége (ETF), az Európai Közforgalmi Pilóták Szövetsége (ECA), az Európai Regionális Légitársaságok Szövetsége (ERA) és a Légiszállítók Nemzetközi Szövetsége (IACA) által kötött, a polgári repülésben dolgozó utazó munkavállalók munkaidejének szervezéséről szóló európai megállapodásról szóló, 2000. november 27-i 2000/79/EK tanácsi irányelvnek⁽¹⁾, vagy ezen rendelkezésekről nem tájékoztatta a Bizottságot, az Olasz Köztársaság nem teljesítette az irányelv 3. cikke alapján fennálló kötelezettségeit;

- 2) kötelezze az Olasz Köztársaság a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

Az irányelv átültetésére rendelkezésre álló határidő 2003. december 1-jén lejárt.

⁽¹⁾ HL L 302, 2000. 12. 1., 57. o.

Az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának (negyedik tanács) a T-396/02. sz. August Storck KG kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ügyben 2004. november 10-én hozott ítélete ellen az August Storck AG által 2005. január 26-án (faxon 2005. január 24-én) benyújtott fellebbezés

(C-24/05. P. sz. ügy)

(2005/C 69/20)

(Az eljárás nyelve: német)

Az August Storck KG, képviseli Ilse Rohr, Dr. Heidi Wrage-Molkenthin és Dr. Tim Reher ügyvédek, CMS Hasche Sigle, Stadthausbrücke 1-3, D-20355 Hamburg, 2005. január 26-án (faxon 2005. január 24-én) fellebbezést nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának (negyedik tanács) a T-396/02. sz. August Storck KG kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ügyben 2004. november 10-én hozott ítélete ellen.

A fellebbező fél azt kéri, hogy a Bíróság:

- 1) helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróságnak (negyedik tanács) a T-396/02. sz. ügyben 2004. november 10-én hozott ítéletét⁽¹⁾,
- 2) adjon helyt az első fokon előterjesztett kérelmeknek és jogerősen bírálja el a jogvitát, másodlagosan utalja vissza az ügyet az Elsőfokú Bíróságnak;
- 3) kötelezze az OHIM-et a költségek viselésére.

*Jogalapok és fontosabb érvek***1. A 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértése**

Az Elsőfokú Bíróság jogban tévedett, amikor a bejelentett megjelöléssel szemben azt a követelményt támasztotta, hogy annak jelentősen különböznie kell az érintett áruszektor más összehasonlítható védjegyeitől. A megjelölés megkülönböztető képességét ezzel szemben önmagából kiindulva kell megítélni, függetlenül a piac esetleges hasonló védjegyeitől.

A bejelentett megjelölés eredeti megkülönböztető képességgel rendelkezik. Az a tény, hogy a fogyasztó a megjelölést mint cukorkát ismeri, nem zárja ki, hogy a megjelölés egyidejűleg az eredetmegjelölés szerepét is betöltse. A színes térbeli védjegynek kifejezetten ott jut jelző és felismerést segítő szerep, ahol – mint például az édességek piacán – a fogyasztó igen széles kínálattal találja szemben magát.

2. A 40/94 rendelet 74. cikke (1) bekezdése első mondatának megsértése

Az Elsőfokú Bíróság véleményével ellentétben az OHIM-nak vizsgálnia és ismertetnie kellett volna, milyen hasonló és azonos védjegyek vannak állítása szerint a piacon, ha ezzel kívánja megindokolni a védjegyként történő lajstromozás elutasítását. Az OHIM nem alapíthatja döntését olyan tényekre, amelyek nem állnak rendelkezésére és amelyeket csupán feltételez. Amennyiben az OHIM – a fellebbező véleményével ellentétben – szükségesnek tartja, hogy a megjelölés megkülönböztető képességét a cukorkáknak a piacon található megjelenési formáihoz viszonyítva állapítsa meg, úgy meg vizsgálnia kell ezt a piaci helyzetet.

Az Elsőfokú Bíróság továbbá nem fűzhet olyan saját megállapításokat a tényálláshoz, amelyekre vonatkozóan nem vizsgálta meg a tényeket.

3. A 40/94 rendelet 73. cikkének megsértése

Az OHIM a cukorkáknak a piacon állítólag fellelhető hasonló megjelenési formáira hivatkozással indokolta, hogy a bejelentett megjelölés nem rendelkezik megkülönböztető képességgel. A fellebbezőnek nem nyílt alkalma arra, hogy a cukorkáknak a piacon állítólag fellelhető ezen megjelenési formáiról nyilatkozzon, mivel ezeket az OHIM nem mutatta be.

Ezáltal megsértették a fellebbező meghallgatáshoz való jogát.

4. A 40/94 rendelet 7. cikke (3) bekezdésének megsértése

El kell utasítani az Elsőfokú Bíróság azon kifogását, miszerint a használatra vonatkozóan előterjesztett bizonyítékok nem

pontosan a bejelentett megjelölés használatát támasztják alá, mivel ezt a megjelölést további megjelölések kísérik. A térbeli védjegy jellegéből adódóan más megjelölésekkel együttesen jelenik meg. Kizárólag ezen körülmény miatt nem lehet elvitatni a megjelölés megkülönböztető képességét.

A termék alakjaként megjelenő színes térbeli védjegy kettős rendeltetése nem jelenti azt, hogy nem védjegyként használják, még ha egyidejűleg a termék megjelenési formájáról ad is tájékoztatást.

A használatra vonatkozó bizonyítékokkal összefüggésben a fogyasztónak a megjelöléshez fűződő valamennyi kapcsolatát figyelembe kell venni. Nem csupán annak van döntő jelentősége, milyen mértékben találkozik a fogyasztó a megjelöléssel a vásárlói döntésekor vagy azt megelőzően. Az is hozzájárul a megjelölés ismertségéhez, ha a fogyasztó később, például a termék elfogyasztásakor kerül vele kapcsolatba.

(¹) HL C 19., 2005.1.22.

Az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának (negyedik tanács) a T-402/02. sz. August Storck KG kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ügyben 2004. november 10-én hozott ítélete ellen az August Storck AG által 2005. január 26-án (faxon 2005. január 24-én) benyújtott fellebbezés

(C-25/05. P. sz. ügy)

(2005/C 69/21)

(Az eljárás nyelve: német)

Az August Storck KG, képviseli Ilse Rohr, Dr. Heidi Wrage-Molkenthin és Dr. Tim Reher ügyvédek, CMS Hasche Sigle, Stadthausbrücke 1-3, D-20355 Hamburg, 2005. január 26-án (faxon 2005. január 24-én) fellebbezést nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának (negyedik tanács) a T-402/02. sz. August Storck KG kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ügyben 2004. november 10-én hozott ítélete ellen.